

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 5T/158/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217010896
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2022:1217010896.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, samosudcom JUDr. Pavlom Juhásom, v trestnej veci proti obžalovanej Z. S. a spol., pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.01.2022 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalované :

1/ Z. S., narodená XX. N. XXXX v Bratislave, trvale bytom O. XXXX/XX, Bratislava, slovenská štátna občianka,

2/ M. K., narodená XX. Z. XXXX v Bratislave, trvale bytom E. W. XXXX/XX, Bratislava, slovenská štátna občianka,

sa podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j ú ,

spod obžaloby Okresného prokurátora pre Bratislavu II zo dňa 07.11.2017 sp. zn. 1Pv 27/15/1102-40, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b/ Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť každá samostatne na tom skutkovom základe, že

obžalovaná Z. S. odo dňa 7. 2. 2012 do dňa 20. 5. 2014 a obžalovaná M. K. odo dňa 23. 4. 2013 do dňa 20. 5. 2014, pôsobiace v zamestnaneckom pomere v prevádzke LeBar, nachádzajúcej sa v nákupnom centre Eurovea na K. W. Č. X v Bratislave, vykonávali neoprávnené storná neuzatvorených účtov zákazníkov prevádzky v elektronickom pokladničnom systéme prevádzky, a to neoprávneným použitím jedinečného

prístupového kódu s manažérskym oprávnením na stornovanie neuzatvorených účtov, ktorý bol pridelený manažérovi poškodenej spoločnosti M. S. v takých časoch, počas ktorých sa M. S. v prevádzke LeBar z dôvodu pracovného voľna nenachádzal, pričom predmetné storná boli vykonávané neodôvodnene v situáciách, ktoré stornovanie účtu reálne nevyžadovali, teda nešlo napr. o chyby pri zadávaní objednávok, alebo v prípade, ak sa do systému omylom zadalo viac tovaru, alebo iný tovar, ako si zákazník objednal, pričom na základe vystornovania neuzatvorených účtov elektronický pokladničný systém pri dennej uzávierke neevidoval platbu od zákazníkov prevádzky, ktorých účty boli vystornované ako otvorené, aj napriek tomu, že platby boli od zákazníkov reálne zinkasované, a tým si neoprávnenne prisvojili platby zákazníkov prevádzky poškodenej spoločnosti za objednaný tovar, ktorý zákazníkom odovzdali, a následne vystornovali zákaznícky účet za tento odovzdaný tovar, pričom týmto svojím konaním si prisvojili veci patriace poškodenej spoločnosti HRAMESA s.r.o., ktoré im boli zverené, čím sa neoprávnenne obohatili titulom ušlého nezaúčtovaného podnikateľského zisku a tiež spôsobili škodu titulom nezaplateného a vydaného tovaru zo skladových zásob od dodávateľov poškodenej spoločnosti, ďalej si odkladali pokladničné bloky, ktoré buď nevydali zákazníkom alebo ktoré po odchode zákazníci nechali v prevádzke Le Bar, a tieto odložené pokladničné bloky následne pri platení predkladali zákazníkom ako údajný doklad o realizovanej platbe ako náhradu nevytlačených

pokladničných blokov z neuzatvorených a vystornovaných účtov zákazníkov prevádzky Le Bar, čím obžalovaná Z. S. spôsobila poškodenej spoločnosti HRAMESA s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo nám. 16, Bratislava, IČO: 44798181, celkovú škodu vo výške 12.158,13 eur a obžalovaná Alexandra Poláková spôsobila poškodenej spoločnosti celkovú škodu vo výške 10.339,48 eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý boli obžalované stíhané.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť HRAMESA s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 16, Bratislava, IČO XXX XXX XX so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor pre Bratislavu II podal dňa 07.11.2017 obžalobu na Z. S. a M. K. pre vyššie uvedený trestný čin /prečin/ s tým, že samosudca túto preskúmal, oboznámil sa s listinným materiálom a dňa 10.11.2017 vydal odsudzujúci trestný rozkaz, ktorým boli obžalované uznané za vinných zo spáchania žalovaného skutku a bol im uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 2 /dva/ roky za súčasného uloženia povinnosti nahradiť škodu poškodenej spoločnosti - HRAMESA, s. r. o., pričom proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote obžalované /prostredníctvom obhajcu/ odpory, na ktorého základe bolo vo veci obligatórne nariadené hlavné pojednávanie.

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po uplatnení si nároku poškodenej spoločnosti HRAMESA s.r.o. na náhradu škody a po vyhlásení obžalovaných Z. S.M. M. K. v zmysle ustanovenia § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku o tom, že sú nevinné, vykonal dokazovanie.

Po vykonanom dokazovaní, v rámci ktorého boli vypočítané obžalované, poškodený H. N., po vypočutí svedkov M. S., Z.M. H., Z. K., po výsluchu znalkyne Z.. D. X., bol oboznámený celý relevantný listinný materiál, sudca vydal dňa 07.04.2016 rozsudok, ktorým dňa 27.11.2019 oslobodil obžalované spod obžaloby Okresného prokurátora pre Bratislavu II v zmysle ustanovenia § 285 písmeno b/ Trestného poriadku a súčasne odkázal poškodenú spoločnosť HRAMESA, s. r. o. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na podklade podaného odvolania zo strany okresnej prokuratúry Bratislava II bola vec predložená senátu Krajského súdu Bratislava, ktorý rozhodnutím sp. zn. 2To/61/2019 zo dňa 03. októbra 2019 na neverejnom zasadnutí zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu, vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade rozhodnutia odvolacieho súdu, prvostupňový súd vykonal ďalšie dokazovanie v intenciách rozhodnutia Krajského súdu Bratislava doplnenie znaleckého posudku Z.. F.. D. X., znalkyne z odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, kontroling s cieľom objasniť skutočnosť, či novo predložené listinné doklady poškodeným v konaní pred Krajským súdom Bratislava /č. I. 1055 - 1237/ mohli zmeniť závery znalca, vyslovil v znaleckom posudku č. 38/2017, a zodpovedať na otázky, či sa doklady viažu k žalovanému skutku, či je možné ustáliť výšku spôsobenej škody konaním konkrétnej osoby, ustáliť stornovaný tovar a porovnať ho so skladovými zásobami a pod., pričom k podanému doplneniu č. 1 k znaleckému posudku znalkyňa na hlavnom pojednávaní podrobne vypočul. V neposlednom rade súd zabezpečil doplňujúce dôkazy k osobám obžalovaných tým, že si zabezpečil aktuálne odpisy z registra trestov, odpisy registra. Na podklade takto vykonaného dokazovania súd zistil a ustálil skutkový stav tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutkovým zisteniam

Obžalovaná Z. S. vyhlásila, že je nevinná a ku skutku následne vypovedala zhodné skutočnosti ako uviedla v prípravnom konaní. Poprela, že by vykonávala storná ako to je popísané v obžalobe. S prístupovým kódom na vykonávanie storien disponovala, podobne ako iní zamestnanci. Kód S. používala na vytlačenie účtu, ale len v prípade, ak na pracovisku už nebol S. a bolo potrebné „vyhodiť“ jeho stôl. Ďalej uviedla, že dňa 20.05.2014 v čase okolo obeda, jej S. a K. ukázali na počítači položky, ktoré mala vystornovať obžalovaná, následne vykonali kontrolu jej buksy,
5T/158/2017

ktorá obsahovala tržbu, tringelty a tzv. kasageld /vlastné peniaze čašníka určené na rozmieňanie/. Obžalovanej povedali, že je prepustená, lebo kradla. Obžalovaná požadovala „papiere“ o skončení pracovného pomeru, čo však majiteľ N. odďaľoval, obžalovaná od účtovníčky spoločnosti zistila, že nedostala výpoveď, a že jej píše dovolenku. Do práce nastúpila dňa 02.06.2014, S. jej oznámil, že nebude účtovať za jedlá, len ich bude roznášať, s čím však obžalovaná nesúhlasila a zo spoločnosti odišla. Obžalovaná mala v bukse bločky z toho titulu, že ich používala na zaznamenanie objednávok. K mankám v spoločnosti sa nevedela vyjadriť, rovnako za žiadne manko neplatila. Čo sa týka evidencie dochádzky zamestnancov podniku LeBar uviedla, že ráno si zamestnanci zapísali čas príchodu a čas odchodu, jednalo sa o neoficiálne dochádzkové listy. Spoločnosť viedla aj takzvané oficiálne dochádzkové listy tak, aby zamestnancom vychádzali 8,5 hodinové zmeny. Obžalovaná pracovala len na zmene S., nezaznamenala sťažnosti od zákazníkov, že by im bol odovzdaný účtovný blok, na ktorom bol tovar, ktorý nekonzumovali. Inventúru v podniku robili barmani, obžalovanej však jednotlivé výstupy z nich neboli predkladané. Obžalovaná s bývalým zamestnávateľom vyhrala súdny spor o neplatnosť výpovede.

Obžalovaná M. K. uviedla, že žalovaného skutku sa nedopustila, žiadne storná nevykonávala, nedisponovala s kódom S.. Má vedomosť o tom, že týmto kódom disponoval kolega H., ďalší dvaja barmani a obžalovaná S.. Obžalovaná nemala u seba žiadne odložené pokladničné bloky, aj keď si ich niekto iný z pracovníkov odložil, slúžili na zapisovanie objednávok. V bukse mala okrem tržby aj tringelty a vlastné peniaze určené na rozmieňanie pre zákazníkov. Obžalovaná nemohla robiť storná objednávok, pretože nemala prístupový kód. Ak chcela vykonať storno, musela zavolať K. alebo S.. Potvrdila existenciu dvoch dochádzok - oficiálnu pre potreby účtovníka /8 hodinová/ a skutočnú /16 hodinová/, podľa ktorej robili na doobedňajšie alebo poobedňajšie zmeny. Nemá vedomosť o tom, že by v podniku vznikali manká, za ktoré by sa platilo, inventúra sa mala vykonávať iba cez počítač. Robili ich raz do mesiaca a to barmani, manažér a vedúci zmeny. S ich výstupmi nebola oboznámená. Za žiadne schodky na tovare alebo tržbe nikdy nič nedoplácala. V čase keď vyhodili S.M. bola v podniku, povedala jej, že jej zobrali buksu, a že ju vyhodili. Obžalovaná však nevidela, že by S.M. vykonávala storná. Popiera, že by majiteľovi priznala z neoprávneného stornovania objednávok, žiaden zákazník sa nesťažoval na nesprávny účet, rovnako jej nebol prehratý záznam, na ktorom by bolo zachytené stornovanie účtov.

Poškodený H. N., po zákonom poučení, vypovedal, že v rokoch 2012 až 2014 zistili, že v spoločnosti chýbal nejaký tovar, a rovnako od zákazníkov mali oznámenia, že za objednaný tovar dostávajú dva účty, ktoré nesedia s časom objednávky. Následne bola vykonaná kontrola v počítačovom systéme, v ktorom sú evidované objednávky a bolo zistené množstvo storien na S., ktorý to však nevedel vysvetliť. Na základe analýzy začali kontrolovať objednávky I., v súčasnosti S., a K., tak že sledovali na počítači pokladničný systém, pričom S. na storná prideliť nový kód, o ktorom iní zamestnanci nevedeli. Zistili, že v čase neprítomnosti S. bol v jeho mene používaný jeho starý kód na stornovanie objednávok, pričom pri takomto online sledovaní prichytili I.. Vyriešenie problému s Vaculovou prenechal na S. M. K., nariadil im, aby jej urobili uzávierku tržby s tým, že buksa obsahovala o 80,-€ viac ako mala byť odovzdaná tržba a boli v nej aj nejaké pokladničné bločky. I. následne po tejto konfrontácii odišla z pracoviska, pričom mohla ďalej v podniku pracovať, avšak bez toho, že by mohla účtovať /obsluha, servis rajónu a WC/, čo sa jej nepáčilo a z práce odišla. Poláková sa mu priznala k neoprávneným stornám, nastúpila na PN-ku a potom do spoločnosti už nenastúpila. Zistené drobné schodky si uhrádzali barmani, čašníci a manažéri. Čo sa týka dochádzky, tak nevie akým spôsobom sa evidovala, bolo to na dohode s manažérom. Na výšku spôsobenej škody si už nepamätá, rovnako nevie, či spoločnosť v účtovníctve eviduje neoprávnené storná obžalovaných ako škodu.

Svedok M. S., po zákonom poučení, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetnom období pracoval v spoločnosti Hramesa, s. r. o. ako čašník a manažér, pričom v roku 2012 zistili, že spoločnosti chýba tovar. Po dlhšom čase, keď sa schodky opakovali prišiel majiteľ N. so zistením, že zákazníkom majú byť pri platení dávané bločky s inými časmi, a tak vzniklo podozrenie, že niekto vykonáva storná objednávok, hoci došlo k predaju tovaru, pričom tržbu za tovar si ponechal. Zistil, že veľa storien bolo vykonávaných pod jeho kódom počas jeho neprítomnosti na pracovisku, pričom jeho heslo - kód vedela len obžalovaná S. /vtedy I./ Fungovalo to tak, že I. objednávku zadala do systému pod heslom a následne objednávku vystornovala pod svedkovým heslom. Spolu s K. M. N., prostredníctvom počítaču sledovali nahrávanie objednávky I. a jej vystornovanie pod starým heslom S., lebo S. mal v tom čase už pridelené iné heslo /nevidel to na vlastné oči, iba ako zmeny v systéme objednávok/. Nato si

zavolali I. do kancelárie, kde je skontrolovali obsah peňaženky, ktorá okrem tržby /cca 120 -130,- €/ obsahovala aj ďalšiu hotovosť v sume 70 - 80,- € ako aj už zaplatené bločky, po čom I. z podniku odišla. Vykonávanie storna mohli istý čas robiť aj čašníci, avšak po roku 2012 vystornovanie objednávky mohli urobiť iba manažéri - teda on a K.. Svoje heslo poskytol I., lebo jej dôveroval. Nevedel sa však vyjadriť, koľko zamestnancov skutočne poznalo jeho prístupový starý kód. Inventúry boli v podniku vykonávané raz za mesiac, fyzicky bol všetok tovar spočítaný a porovnaný s pokladničným systémom. Rozdiely v inventúrach platili všetci - čašníci, barmani a manažéri v určitom pomere, podieľali sa na nich aj obžalovaní. Nesledoval, či bola objednávka zákazníkovi aj skutočne odnesená na stôl, nakoľko nemal túto povinnosť. K nesúladu medzi záznamom o dochádzke K. a vykonaným stornom v čase, keď sa na pracovisku nenachádzala sa nevedel vyjadriť.

Svedok Z. H. na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení, vypovedal, že v období rokov 2013 - 2015 pracoval v prevádzke LeBar ako čašník spolu s obžalovanými. Objednanie tovaru prebiehalo tak, že ju čašník zadal do pokladne pod svojím heslom a následne pokladňa vygenerovala „bond“ s objednávkou, ktorá bola odovzdaná barmanovi, ktorý bez „bond-u“ nemohol vydať objednaný tovar. Tovar bol vynesenej zákazníkovi. Pri platení účtu, čašník sa prihlásil do pokladne pod heslom, klikol na príslušný stôl, zadal tlač účtu, ktorý odniesol zákazníkovi a zinkasoval ho. Všeobecne bolo zakázané ponechať si bločky, ktoré si zákazníci nezobrali. Stornovanie objednávky nemohli robiť čašníci, ale len manažéri, cez svoje heslo, lebo tak bol nastavený systém pokladne. Na to, aby obžalovaní mohli vystornovať objednávky, museli poznať heslá manažérov, sám bez tohto hesla, by to nedokázal. Má vedomosť o tom, že manažéri mohli sledovať storná cez počítačový program. V prípade, ak nebol manažér na pracovisku a bolo treba vykonať storno, tak sa to malo vystornovať na konci zmeny, keď už bol manažér prítomný. Inventúry tovaru riešili iba barmani, čašníci kontrolovali len stav pokladne - tržby. Poznal prístupový kód S., ako aj niektorých svojich kolegov, bolo to vzájomné. Čo sa týka dochádzky, tá sa zaznačovala na hárok - príchod - odchod, pracoval na tzv. dlhý a krátky týždeň, pracovná doba od 08 - 23.00 hod, v lete niekedy aj dlhšie. Svedok osobne nikdy nevidel, že by obžalovaní používali staré bločky pri úhrade nových objednávok, alebo že by niečo stornovali. Nebol prítomný pri vyhodení obžalovaných z práce.

Svedok Z. K. na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení, uviedol, že na podnet majiteľa N. sa v roku 2014 začalo riešiť podozrenie, že obžalovaní vykonávajú neoprávnené storná objednávok prostredníctvom kódu S. - manažéra podniku. Spolu s N. M. S. sledovali činnosť obžalovaných - nahrávanie objednávok a to cez počítačový program pokladne. V tomto systéme videli ako I. vystornovala objednávku pod starým heslom S.. Zavolali si I. do kancelárie, kde jej oznámili svoje zistenia, v peňaženke jej nesedela suma hotovosti s tržbou, ktorú mala odovzdať. Potom I. odišla, pričom mu mal volať jej priateľ a vyhrážať s mu. V podniku pracoval ako manažér, striedal sa s S., potvrdil, že čašníci nemali právo stornovať objednávku. Počas prevádzky vznikali drobné manká, nepamätá sa na dĺžku pracovnej doby, bol prítomný pri niektorých inventúrach, ale záznamy z nich nepodpisoval. Ak boli zistené schodky, platili ich zamestnanci, neboli to horibilné sumy, rádovo desiatky Eur. Ako manažér kontroloval iba riešené storná - teda nahlásené. Vedel heslo S., svedok svoje heslo nikomu neposkytol.

Znalkyňa JUDr. Ing. Edita Lukáčiková, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, controlling, na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení, vypovedala, že pri vypracovaní znaleckého posudku č. 38/2017 vychádzala z podkladov, ktoré jej boli doručené na USB kľúči a zabezpečené vyšetrovateľom v rámci prípravného konania. Bol to jediný zdroj k dispozícii, kde boli uvedené všetky záporné účtovné položky t. j. stornované objednávky, vystornované denné účty, zmeny spôsobu platby, záporné položky z ktorých znalkyňa na základe určitých kritérií vyfiltrovala položky, ktoré mali byť vykonané obžalovanými Tieto výstupy boli tiež porovnávané s evidenciou dochádzky svedka M. S. /vid' príloha č. 4 znaleckého posudku/. V prílohe č. 3 posudku je v stĺpci B u obžalovanej Z. I. uvedené, či v deň kedy boli vykonávané storná, ktoré mal stornovať M. S. pripadal na jeho pracovný deň, alebo na deň pracovného pokoja prípadne na deň, kedy čerpal dovolenku. Týmto spôsobom následne boli zistené tri skupiny vykonávaných storno položiek. Po prvé - storná vykonané v pracovné dni a v pracovnom čase manažéra M. S., ich celková výška v prípade obžalovanej Z. I. bola 5.011,17 € a v prípade obžalovanej M. K. vo výške 3.935,01 €. Druhou skupinou boli storná vykonané v dni, kedy manažér M. S. pracoval, ale tieto storná boli vykonané mimo jeho pracovnej zmeny resp. pracovného času, tieto v prípade Z. I. boli vo výške 4.499,08 € a v prípade M. K. vo výške 3.557,05 €. A tretou skupinou boli storná vykonané v čase kedy podľa evidencie dochádzky manager M. S. nebol v práci, či už z dôvodu čerpania dovolenky alebo z dôvodu dňa pracovného pokoja, tieto storná v prípade Z. I. boli vo výške 7.659,05 € a v prípade M. K. vo výške 6.782,43 €. Celkové stornované objednávky v období od

07.02.2012 do 20.05.2014, pri ktorých „účtujúci naťažil“ bolo uvedené meno Z. I. a zároveň „účtujúci stornoval“ bol M. S. boli vo výške 17.169,30 €. Z toho porovnaním s evidenciou dochádzky p. S. suma stornovaných objednávok v čase jeho neprítomnosti na pracovisku bola 12.158,13 €. V prípade M. K. celkové stornované objednávky v období od 23.04.2013 do 20.05.2014, pri ktorých „účtujúci naťažil“ bolo uvedené meno M. K. a zároveň „účtujúci stornoval“ bol M. S. vo výške 14.274,49 € a z toho porovnaním evidenciou dochádzky p. S. suma stornovaných objednávok v čase jeho neprítomnosti na pracovisku bola 10.339,48 €. Znalčka nemala pri vyhotovení znaleckého posudku k dispozícii prehľad dochádzky obžalovaných za sledované obdobie, a preto takýto prehľad nevykonala. Znalčka sa nevedela vyjadriť, čo bolo dôvodom stornovania jednotlivých objednávok. Znalčka ďalej uviedla, že predmetom jej skúmania nebolo skúmanie stornovaných objednávok a ich porovnanie so stavom skutočných zásob podľa inventúrnych súpisov. Rovnako sa nevyjadrovala ani k otázke vzniku škody na strane prevádzkovateľa podniku z dôvodu stornovania objednávok, nakoľko na to by boli potrebné ďalšie podklady z účtovníctva, vykonaných inventúr. Zistené rozdiely by nenazvala škodou alebo mankom, pretože nedisponovala poznatkom, ako sa tieto výstupy preniesli do účtovníctva spoločnosti.

Znalčka k doplneniu č. 1 k znaleckému posudku č. 38/2017 na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava záverov podaného doplnenia. Vzhľadom na prezentovaný postoj znalkyne súd postupoval v zmysle ustanovenia § 268 odsek 2 Trestného poriadku a oboznámil čítaním doplnenie č.1 k ZP, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti:

- preštudovaním listinných dokladov predložených poškodenou stranou nachádzajúcich sa na č. I. 1055 až 1237 bolo zistené, že ide o podklady vzťahujúce sa k vykonaným inventarizáciám zásob k vybraným dňom, príp. ďalšie prehľady vo vzťahu ku skladovému hospodárstvu,
- z predložených podkladov je možné len konštatovať, že na základe vykonaných inventúr zásob boli zistené inventarizačné rozdiely, či už manka alebo prebytky, pričom z týchto zápisov, ani iných predložených listín, nebolo možné ustáliť, že vzniknutý inventarizačný rozdiel vznikol konaním konkrétnej osoby,

- vychádzajúc zo „Zápisov o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“, ktoré boli súčasťou podkladov predložených súdu dňa 05.09.2019, vo vzťahu k vzniknutým záporným rozdielom (v zápisoch uvedené ako „manko“) zistených pri inventúrach vykonaných:

- o ku dňu 29.12.2012 (čl. 1162) - v zápise boli detailne popísané dôvody vzniknutých rozdielov, pričom pri žiadnom z nich nebolo uvedené, že za vzniknutý rozdiel je zodpovedná nejaká konkrétna osoba,
- o ku dňom 29.12.2012 (vo zvyšku, čl. 1162)), 5.5.2013 (čl. 1218), 31.5.2013 (čl. 1221), 5.5.2013 (čl. 1215), 31.7.2013 (čl. 1211), 31.8.2013 (čl. 1208), 30.9.2013 (čl. 1199), 31.10.2013 (čl. 1191), 30.11.2013 (len sklad Bar, čl. 1164)), 31.12.2013 (čl. 1186)) - išlo o rozdiely, ktoré boli v súlade s normami prirodzených úbytkov,

- o ku dňu 30.11.2013 (čl. 1164) sklad Kuchyňa-v zápise boli uvedené viaceré dôvody, pričom zároveň bolo uvedené, že rozdiely nemajú charakter reálneho manka,

- celkový inventúrny rozdiel za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013 za stredisko 3 - Kuchyňa predstavoval v nákupnej cene bez DPH - 2 566,6653 Eur a za stredisko 2 - Bar predstavoval v nákupnej cene bez DPH - 932,8517 Eur,

- vychádzajúc zo „Zápisov o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“ je možné konštatovať, že:

- o na stredisku 2 - Bar bolo na základe inventúr vykonaných ku dňom 29.12.2012, 5.5.2013, 31.5.2013, 5.5.2013, 31.7.2013, 31.8.2013, 30.9.2013, 31.10.2013, 30.11.2013, 31.12.2013, evidované manko v celkovej sume - 4 014,5703 Eur.

- o na stredisku 3 - Kuchyňa bolo na základe inventúr vykonaných ku dňom 29.12.2012, 5.5.2013, 31.5.2013, 5.5.2013, 31.7.2013, 31.8.2013, 30.9.2013, 31.10.2013, 30.11.2013, 31.12.2013 evidované manko v celkovej sume - 2 446,6482 Eur.

- na čl. 995 a 996 súdneho spisu sa nachádza „Hlavná kniha za obdobie: 01.01.2018 - 31.12.2018“, podľa ktorej spoločnosť HRAMESA s.r.o. účtovala o pohľadávkach voči Jane Vaculovej a Alexandre Polákovej, ku ktorým sa znalčka bližšie vyjadriť nevedela, a to ani k právnomu dôvodu vzniku týchto pohľadávok,

- celkové manko podľa výstupu zo systému Asseco Solutions a.s. - Blue Gastro „Pohybové doklady za obdobie od 01.01.2013 do 31.12.2013“ vzniknuté v priebehu celého roka 2013, bolo niekoľkonásobne nižšie ako škoda, ktorá mala byť spôsobená prevádzke Le Bar v dôsledku neoprávnene stornovaných položiek Z. I. M. M. K.H.,

- vo vzťahu k porovnaniu stornovaných objednávok vykonaných Z. I. pod menom M.. S. s inventúrami znalkyňa konštatovala, že vo vzťahu k inventúre ku dňu:

o 19.11.2012 a 22.11.2012 „Inventúra rozdiely, inventarizačné zápisy, či akékoľvek iné zápisy o výsledkoch vykonanej inventúry s náležitosťami podľa zákona o účtovníctve predložené neboli,

o 29.12.2012 - „Inventúra rozdiely“, Vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“ (čl. 1162), vo vzťahu k vzniknutým záporným rozdielom (v zápisoch uvedené ako „manko“), išlo o rozdiely, ktoré boli v zápise popísané a ostatné boli súlade s normami prirodzených úbytkov,

o 30.09.2013 a 31.10.2013 - „Inventúra výsledok“ stredisko 3 Kuchyňa a stredisko 2 Bar, vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“ vo vzťahu k vzniknutým záporným rozdielom (v zápisoch uvedené ako „manko“), išlo o rozdiely, ktoré boli v súlade s normami prirodzených úbytkov.

- z výstupov „Inventúry rozdiely“, „Inventúra výsledok“ vyplýva, inventúrne rozdiely vznikli pri rôznych druhoch potravín, alkoholických či nealkoholických nápojoch, avšak nebolo možné určiť, či sa jedná o úplne rovnaký druh, v akom čase presne vznikol tento rozdiel, a či teda ide o presne ten istý produkt, ktorý bol predmetom stornovaných objednávok,

- pri spárovaní stornovaných položiek s tovarom uvedeným vo výstupe „Inventúra rozdiely“ znalec pri jednotlivých inventúrach skonštatoval, že pri väčšine spárovaných položiek, fyzicky aj účtovný stav zistený inventúrou bol rovnaký, žiadne záporné rozdiely zistené neboli. Zistené malé rozdiely boli vzhľadom na výšku domnejšej škody nepodstatné /bližšie viď tabuľky č. 11, 12, 13 a 14/,

- pri porovnaní stornovaných objednávok vykonaných M. K. pod menom M.. S. s inventúrami s inventúrami znalkyňa konštatovala, že vo vzťahu k inventúre ku dňu:

o 30.09.2013 - „Inventúra výsledok“, stredisko 3 Kuchyňa. Vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“, vo vzťahu k vzniknutým záporným rozdielom (v zápisoch uvedené ako „manko“), išlo o rozdiely, ktoré boli v súlade s normami prirodzených úbytkov.

o 30.09.2013 - „Inventúra výsledok“, stredisko 2 Bar. Vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“, vo vzťahu k vzniknutým záporným rozdielom (v zápisoch uvedené ako „manko“), išlo o rozdiely, ktoré boli v súlade s normami prirodzených úbytkov.

o 31.10.2013 - „Inventúra výsledok“, stredisko 3 Kuchyňa. Vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“, vo vzťahu k vzniknutým záporným rozdielom (v zápisoch uvedené ako „manko“), išlo o rozdiely, ktoré boli v súlade s normami prirodzených úbytkov.

5T/158/2017

o 31.10.2013 - „Inventúra výsledok“, stredisko 2 Bar. Vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“, vo vzťahu k vzniknutým záporným rozdielom (v zápisoch uvedené ako „manko“), išlo o rozdiely, ktoré boli v súlade s normami prirodzených úbytkov.

- pri spárovaní stornovaných položiek s tovarom uvedeným vo výstupe „Inventúra rozdiely“ znalec pri jednotlivých inventúrach skonštatoval, že pri väčšine spárovaných položiek, fyzicky aj účtovný stav zistený inventúrou bol rovnaký, žiadne záporné rozdiely zistené neboli. Zistené malé rozdiely boli vzhľadom na výšku domnejšej škody nepodstatné /bližšie viď tabuľky č. 17, 18 a 19/,

- znalcom bolo zistené, že celkové stornované objednávky v období od 07.02.2012 do 20.05.2014, pri ktorých „účtujúci naťažil“ bolo uvedené meno Z. I. a zároveň „účtujúci stornoval“ bol „Juraj Le Bar“, boli vo výške 142,30 Eur, pričom vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“ vykonanej ku dňu 31.07.2013, zistené manko na prevádzke 2 Bar predstavovalo -157,7051 Eur a na prevádzke 3 Kuchyňa predstavovalo -78,60 Eur a podľa zápisu išlo o rozdiely v súlade s normami prirodzených úbytkov.

- znalcom bolo zistené, že celkové stornované objednávky v období od 23.04.2013 do 20.05.2014, pri ktorých „účtujúci naťažil“ bola M. K. a zároveň „účtujúci stornoval“ bol „Juraj Le Bar“, boli vo výške 219,18 Eur, pričom vychádzajúc zo „Zápisu o výsledku riadnej inventarizácie v prevádzke LeBar“ vykonanej ku dňu 31.07.2013, zistené manko na prevádzke 2 Bar predstavovalo -157,7051 Eur a na prevádzke 3 Kuchyňa predstavovalo -78,60 Eur a podľa zápisu išlo o rozdiely v súlade s normami prirodzených úbytkov.

- vo vzťahu k ďalším obdobiam 02/2012 až 06/2012, v ktorých boli zistené stornované položky, sa medzi podkladmi doloženými Krajskému súdu dňa 05.09.2019 nenachádzali bližšie podklady k inventúram za tieto obdobia, na základe ktorých by sa dalo k nim bližšie vyjadriť.

Následne bola znalkyňa obhajobou vypočutá k podaným znaleckým záverom, s tým, že na doplňujúce otázky uviedla, že z jej pohľadu je možné aby spoločnosť využívala dva softvéry na užívanie skladového hospodárstva. Rovnaké tovary mali rôzne kódy, iný kód bol vedený v softvéry ASECO rovnaký tovar bol vedený pod iným kódom vo výstupoch vo vykonaných inventarizáciách. Aj s ohľadom na túto skutočnosť, nebolo možné sa vyjadriť, či sa jednalo o totožné tovary.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku boli oboznámené prečítaním nasledovné listinné dôkazy:

- svedecké výpovede v konaní na OS BA 1 pod sp. zn. 9Cpr/5/2014 svedka S. č. I. 60 a nasledovné, K. čl. 58 a nasledujúce, zo dňa 30.04.2015 a N. čl. 101 a nasledovné zo dňa 05.11.2015, z ktorých vyplynuli rozpory medzi skutočnosťami uvádzanými v trestnom konaní a v civilnom konaní ohľadne dochádzky, inventúr, vedomosti zamestnancov o prístupových heslách a pod.,
- rozsudok KS BA sp. zn. 10COpr/17/2016 zo dňa 21.12.2017 v právnej veci žalobkyne Z. S. proti žalovanému HRAMESA, s. r. o. o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorým odvolací súd potvrdil prvostupňové rozhodnutie, že okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany žalovaného je neplatné, súd uložil povinnosť žalovanému nahradiť žalobkyni náhradu mzdy v sume priemerného zárobku žalobkyne, a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania,
- listinné podklady ohľadne stornovaných objednávok a dochádzky - dochádzkový list S., dochádzkový list K., výpis z elektronického pokladničného systému obžalovanej S., výpis z elektronického pokladničného systému obžalovanej K., pracovná zmluva obž. Maťašeje v tom čase I., pracovná zmluva obž. K., výpis z obchodného registra HRAMESA s.r.o., zaistené pokladničné bloky,
- registre trestov obžalovaných, z ktorých vyplynulo, že obžalovaná S. M. K. neboli dosiaľ súdne trestaná.

K hodnoteniu dôkazov a právnych zisteniam

Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu v zmysle ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý je kladený obžalovaným za vinu, a preto súd oslobodil obžalované spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku.

V tomto smere súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o vine obžalovanej osoby musí vychádzať z vykonaných dôkazov, ktorých vyhodnotením nie je možné dospieť k inému záveru pokiaľ ide o otázku viny. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázaná. Obžalovaný nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, nakoľko pri posúdení viny trestný proces vychádza zo zásady, že nedokázaná vina má rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina.

Uznanie viny nie je možné založiť na hypotetických záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti, nakoľko pre vyslovenie takéhoto výroku sa vyžaduje istota, o ktorej pri zhodnotení vykonaných dôkazov nie je dôvod pochybovať. V prípade, že po vykonaní a vyhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti významnej pri posúdení otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovaného a je povinnosťou súdu postupovať v zmysle princípu „in dubio pro reo“ /v pochybnostiach v prospech vecí obžalovaného/. Predmetný princíp sa odvíja a nadväzuje na jednu z najzákladnejších zásad trestného konania - prezumpciou neviny.

Prezumpcia neviny vyžaduje, aby štát v trestnom konaní niesol a uniesol dôkazné bremeno v otázke viny. Pokiaľ možno v trestnom konaní, na základe vykonaného dokazovania, dospieť k niekoľkým pravdepodobným skutkovým verziam, je súd povinný prikloniť sa k verzii, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, pretože iba takýmto postupom nedochádza k porušeniu princípu rozhodovania „in dubio pro reo“, a tým aj zásady prezumpcie neviny. Možno teda uzavrieť, že ani vysoký stupeň pravdepodobnosti sám o sebe nemôže byť zákonným podkladom pre odsudzujúci výrok. Trestné konanie vyžaduje v tomto ohľade ten najvyšší možný stupeň istoty, ktorý možno požadovať na úrovni všeobecného pravidla „preukázania bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti“.

Vyššie uvedené základné zásady trestného konania bolo potrebné v plnej miere uplatniť aj v posudzovanom prípade, nakoľko obžaloba sa síce opierala o viaceré dôkazy - výpovede poškodeného, svedkov - bývalých zamestnancov, respektíve o závery pomerne rozsiahleho znaleckého posudku č. 38/2017 vypracovaného znalkyňou JUDr. Ing. Editou Lukáčikovou, avšak OČTK sa v prípravnom konaní nezaoberali a podľa názoru súdu ani nepreukázali následok vzniknutý protiprávnym konaním

obžalovaných a ani protiprávne konanie obžalovaných, tak aby ich konanie bolo možné subsumovať pod skutkovú podstatu trestného činu sprenevery, respektíve iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Súd má za preukázanú skutočnosť o tom, že obžalované, v rámci výkonu zamestnania čašníčky v prevádzke LeBar vykonávali stornovanie objednávok tovaru. Napriek tomu, že vykonávanie storien obe obžalované popreli, súd je toho názoru, že z vykonaných dôkazov - výpovede S. M. K., podporené závermi znaleckého posudku JUDr. Ing. Lukáčikovej, sa ich výpoveď v tomto smere sa nezakladá na pravde. Zo znaleckého posudku vyplýva, že niektoré objednávky tovaru, ktoré boli zadane do pokladničného systému obžalovanými pod ich vlastnými prístupovými kódmi, boli následne vystornované pod prístupovým kódom manažéra M. S. a to aj počas neprítomnosti S., respektíve K. na pracovisku. V znaleckom posudku sú rozdelené objemy jednotlivých objednávok obžalovaných a ich následných storien pod prístupovým heslom S. do troch skupín

1/ storná vykonané v čase, kedy podľa evidencie dochádzky manažér M. S. nebol v práci,

2/ storná vykonané v pracovné dni a v pracovnom čase manažéra M. S.,

3/ storná vykonané v dni, kedy síce manažér M. S. pracoval, ale tieto boli vykonané mimo jeho pracovnej zmeny /pracovného času/.

Zistenia znalca o tom, že obžalované vykonávali storná pod prístupovým heslom S. však nepostačujú pre vyslovenie záveru o tom, že sa dopustili trestného činu sprenevery v tom smere, že si ponechali tržbu za predaný tovar zákazníčkovi. Predmetná fakt je o to dôležitejší, že z vykonaných parciálnych inventúr za sledované obdobie, napriek vykonaným stornám, neboli zistené rozdiely medzi účtovným a fyzickým stavom tovaru, respektíve, že sa jednalo o také minimálne rozdiely, ktoré boli vyhodnotené ako prirodzené úbytky tovaru.

Je potrebné uviesť, že znalec nezisťoval porovnaním dochádzky obžalovaných s výstupom o jednotlivých storien objednávok, či sa obžalované podľa dochádzky nachádzali na pracovisku, alebo boli storná objednávok vykonané v čase ich neprítomnosti, tak ako to urobil v prípade S.. Predmetné zisťovanie nebolo vykonané ani v rámci vykonaného doplnenia znaleckého posudku, nakoľko poškodený potrebné listiny nedodal. Tým pádom, že nevykonal takúto selekciu, OČTK si osvojili ohľadne spôsobenej výšky škody poškodenému súčet medzi stornami v skupine 1/ a 3/ u každej obžalovanej osobitne.

S týmto mechanickým záverom o výške spôsobenej škody sa súd nestotožnil a to aj s ohľadom na skutočnosť, že znaleckým skúmaním a ani inými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní nebola zisťovaná a zistená dôvodnosť vykonania stornovania objednávok obžalovanými. V tomto smere poukazujem na výpoveď znalkyne, ktorá uviedla pre posúdenie skutku podstatné skutočnosti:

- znalkyňa nemala pri vyhotovení znaleckého posudku k dispozícii prehľad dochádzky obžalovaných za sledované obdobie, a preto takýto prehľad nevykonala,

- znalkyňa sa nevedela vyjadriť, čo bolo dôvodom stornovania jednotlivých objednávok,

- znalkyňa uviedla, že predmetom jej skúmania nebolo skúmanie stornovaných objednávok a ich porovnanie so stavom skutočných zásob podľa inventúrnych súpisov, rovnako nevie ako sa tieto výstupy o stornách preniesli do účtovníctva spoločnosti.

Predmetné zistenie znalkyne bolo následne revidované, vzhľadom vykonané na ďalšie znalecké dokazovanie v súvislosti s predloženými listinnými dokladmi poškodeným Krajskému súdu Bratislava pri rozhodovaní o odvolaní prokurátora. Avšak ani doplnenie znaleckého posudku neprinieslo žiadnu zmenu dôkaznej situácie v neprospech obžalovaných.

Z vyššie uvedeného doplnenia znaleckého posudku znalkyne JUDr. Ing. Edita Lukáčikovej vyplynuli podstatné skutočnosti svedčiace o nevine obžalovaných a to najmä, že:

- poškodený predložil listinné podklady k inventúram vykonaných ku dňu 29.12.2012, 5.5.2013, 31.5.2013, 5.5.2013, 31.7.2013, 31.8.2013, 30.9.2013, 31.10.2013, 30.11.2013 (len sklad Bar, 31.12.2013, pričom zistené rozdiely, ktoré boli v súlade s normami prirodzených úbytkov, respektíve že rozdiely nemajú charakter reálneho manka. V zápise boli detailne popísané dôvody vzniknutých rozdielov, pričom pri žiadnom z nich nebolo uvedené, že za vzniknutý rozdiel je zodpovedná nejaká konkrétna osoba /poznámka z vyššie uvedených podkladov je zrejme, že poškodený ani len nepredložil inventúrne záznamy k celému žalovanému obdobiu, počas ktorého malo prichádzať k protiprávnej činnosti obžalovaných/,

- vo vzťahu k porovnaniu stornovaných objednávok vykonaných Z. I., respektíve M. K. pod menom M. S., respektíve Z. K. s inventúrami za jednotlivé obdobia, znalkyňa konštatovala, že zistené rozdiely v chýbajúcom tovare boli v súlade s normami prirodzených úbytkov, respektíve, že napriek vykonaným stornám tovar nechýbal, a že účtovný a fyzický stav tovaru bol rovnaký /viď napríklad porovnanie storno a inventúry za 10/2013, keď obžalovaná I. mala vykonať storno objednávok v sume 1108,72 /str. 27 tabuľka

10 a str. 31 tabuľka 14 doplnenia ZP/ a pričom z výsledkov Inventúry ku dňu 31.10.2013 vyplynulo, že po spárovaní položiek neboli zistené žiadne záporné rozdiely /viď č. I. 1191/,
- z výstupov „Inventúry rozdiely“, „Inventúra výsledok“ vyplýva, že inventúrne rozdiely vznikli pri rôznych druhoch potravín, alkoholických či nealkoholických nápojoch, avšak nebolo možné určiť, či sa jedná o úplne rovnaký druh, v akom čase presne vznikol tento rozdiel, a či teda ide o presne ten istý produkt, ktorý bol predmetom stornovaných objednávok,
- pri spárovaní stornovaných položiek s tovarom uvedeným vo výstupe „Inventúra rozdiely“ znalec pri jednotlivých inventúrach skonštatoval, že pri väčšine spárovaných položiek, fyzicky aj účtovný stav zistený inventúrou bol rovnaký, žiadne záporné rozdiely zistené neboli, respektíve zistené malé rozdiely boli vzhľadom na výšku domnejšej škody nepodstatné.

Z vyššie uvedeného vyplynulo, že vykonané objednávky obžalovaných, ktoré boli nimi vystornované pod heslom S., respektíve K. v čase, keď sa tento preukázateľne nenachádzal na pracovisku, boli porovnané so stavom skutočných zásob tovaru prevádzky LeBar a so súpismi z jednotlivých inventúr tovaru so záverom, že pri väčšine spárovaných položiek, fyzicky aj účtovný stav zistený inventúrou bol rovnaký, žiadne záporné rozdiely zistené neboli, respektíve zistené malé rozdiely boli vzhľadom na výšku domnejšej škody nepodstatné.

V spisovom materiáli, a ani z vykonaného dokazovania pred súdom nevyplýva žiaden dôkaz o tom, že by poškodený potom ako vykonával inventúru tovaru, zistil, že by mu fyzicky chýbal tovar /viď jednotlivé Zápisy o výsledku riadnej inventarizácie č. I. 1162, 1218, 1221, 1215, 1211, 1208, 1199, 1191, 1186/ a teda, že to podporuje podozrenie o manipulácii s objednávkami ich neoprávneným stornovaním a chýbajúceho tovar v sume, ktorú si uplatnil poškodený v trestnom konaní. Jedná sa pritom o základné a nevyhnutné zistenie preukazujúce, že v spoločnosti došlo k reálnemu úbytku určitého druhu a množstva tovaru /káva, minerálka, konkrétny druh alkoholu a pod./, na podklade ktorého je možné exaktne určiť výšku spôsobenej škody, obdobie „straty“ tovaru a pod.

Zo znaleckého dokazovanie /viď výpis záporných účtovných položiek, ktoré vykonali jednotlivé obžalované, a z ktorých vychádzala znalkyňa/, možno vyvodit' len záver o tom, že obžalované v danom čase objednali určitý tovar /káva, minerálka, noviny a pod./ pre zákazníka a následne boli objednávky zrušené. Z tohto výpisu a ani z dôkazov založených v spise, vykonaných na hlavnom pojednávaní kumulatívne nevyplýva, že by

- pri stornovaných objednávkach bol skutočne tovar zákazníkovi vydaný /rozumej predaný/ a súčasne
- za tovar bolo aj skutočne zákazníkom zaplatené, a súčasne
- si tržbu ponechala konkrétna obžalovaná, a že teda by vznikla prevádzke škoda.

Výpis záporných účtovných položiek ako aj podozrenia zástupcu poškodenej spoločnosti možno vyhodnotiť ako domnienky, ktoré bolo potrebné podporiť ďalšími dôkazmi.

Súd je toho názoru, že dokazovanie v prípravnom konaní sa malo zamerať práve na zistenie a preukázanie protiprávneho konania obžalovaných, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako trestný čin sprenevery - to jest, že obžalované, za účelom ponechania si tržby z konkrétnych predajov tovaru, len formálne objednávky vystornovali, pričom tovar zákazníkovi poskytli a zinkasovali zaň peniaze. V tomto smere súd zastáva názor, že OČTK vykonalo dokazovanie v prípravnom konaní nedostatočne, bez toho, aby sa zamerali na zistenie podstatných skutočností prejednávaneho prípadu a bez zohľadnenia dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaných, čo vyústilo do podania obžaloby, ktorej obhajoba pred súdom nebola úspešná. Je nepochybné, že v danej veci mal poskytnúť rozhodujúce dôkazy o trestnej činnosti obžalovaných poškodený, ktorý napriek vedomosti o dlhodobom úbytku tovaru, respektíve o existencii „priebežných“ maniek počas rokov 2012 - 201 situáciu komplexne nerieši a zistené malé schodky rozdeľovali medzi zamestnancov /viď výpoveď N., S./.

Podľa § 8 odsek 1 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 213 Trestného zákona sa trestného činu sprenevery dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú.

Zverenou vecou sa na účely tohto zákona rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel' na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenia určitých úloh podľa dispozície jej vlastníka v držbe so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť.

Prisvojením veci sa na účely tohto zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Z vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že prečin sprenevery je úmyselným trestným činom, zároveň je zrejmé, že pre trestnosť skutku sa vyžaduje kumulatívne naplnenie všetkých znakov, ktoré sú uvedené v skutkovej podstate toho ktorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

V prejednávacom prípade je preukázaný subjekt - páchatel', je preukázaný záujem chránený Trestným zákonom /právo vlastníť vec/, vykonaným dokazovaním však nebola preukázaná objektívna stránka - protiprávne konanie, ktoré spočíva v prisvojení si cudzej veci, ktorá bola páchatel'ovi zverená a súčasne spôsobenie na cudzom majetku malej škody /minimálna miera/ v takom rozsahu, ako to predpokladá ustanovenie § 213 Trestného zákona.

Možno teda skonštatovať, že aj keď tovar vo vlastníctve poškodenej spoločnosti HRAMESA, s. r. o. je vo vzťahu k jej zamestnancom - čašníkom zverenou vecou, tak v rámci trestného konania orgány činné v trestnom konaní nepreukázali bez rozumných pochybností, že si obžalované počas dvoch rokov prisvojovali tržby poškodenej spoločnosti za predaný tovar tým, že fiktívne stornovali objednávky tovaru, alebo že by iným spôsobom neoprávnene manipulovali tovarom a súčasne že týmto konaním spôsobili poškodenej spoločnosti vo výške minimálne 266,- €.

Vzhľadom na dostatočne nespochybnenú verziu prezentovanú obžalovanými v rámci ich obhajoby, podporenú ďalšími vykonanými dôkazmi, respektíve vzhľadom k tomu, že obžaloba nepreukázala protiprávne konanie obžalovaných a nepreukázala protiprávne konanie a spôsobenie škody na cudzom majetku ako je to vyššie spomenuté, bolo potrebné dôsledne uplatňovať zásadu „in dubio pro reo" a pri pochybnostiach o základnom znaku skutkovej podstaty trestného činu - existenciu objektívnej stránky vychádzať z alternatívy pre obžalované priaznivejšej.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, súd uvádza, že vzhľadom na oslobodzujúci výrok súdu obligatórne odkázal poškodenú spoločnosť HRAMESA, s. r. o. so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces v súlade s ustanovením § 288 odsek 3 Trestného poriadku.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, riadiac sa prezentovanými úvahami pri hodnotení dôkazov, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť

a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,

b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,

d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom uvedeným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.